

1983

Weer een extra voorjaarstoernee van de Continental Singers, try out van de nieuwe musical Dreamer.

's Zomers zes toernees Continental Singers, één was het Continental orkest.

Fijn, dat we wat assistentie mochten verlenen aan het Billy Graham congres. Dat voorjaar waren de Internationals er weer. Een geplande tour voor Discipel naar Oost-Duitsland moest opeens afgezegd worden door politieke verwickelingen. Discipel ging toen naar Spanje en had daar groot succes en we vonden hier een compleet nieuw zendingsterrein.

Leen ging dit jaar steeds meer les geven op seminars: in Spanje een paar, in Praag, in Nederland.

Ingemar Olsson was opnieuw op toernee, nu met band en dat was gelijk bij de jeugd raak.

Voor de derde keer vond het Christian Artists congres plaats met een record aantal bezoekers, wat ons voor enorme logistieke problemen plaatste, maar we konden alles op tijd regelen. Het ruimteprobleem zal nu van het congres opgelost moeten worden, daar de prognoses nog meer deelnemers geven. Het verlies van 1982 kon nu een klein beetje ingelopen worden.

Discipel ging het tweede seizoen in, weer onder leiding van Adri Geerts. Vogel ging een nieuw seizoen in, het was niet eenvoudig om met tieners te werken, een paar zaken waren teleurstellend zodat Vogel in december gestopt werd.

De Buma/Stemra commissie leverde resultaten en er kwam een centrale regeling, zodat kerken en gemeenten allerlei copyright zaken nu legaal konden doen.

Wings of Light kwam in oktober/november en mocht veel jongeren op scholen bereiken.

Er kwam een toenemende dienstverlening t.a.v. kerken en gemeenten en andere organisaties: een dankbaar werk!

1983 Dertien USA-parallel zomer tours. Reli musical: Dreamer. Zes toernees naar Europa. Aparte voorjaarstour (ook naar Europa). Doelenconcert, muziekguitgaven, Discipel, touringcar, Gospelgroepenboek, Christian Artists Seminar, Gospel Music Magazine.

Continental Singers muzikale evangelisten

Enschede - Voor de 16e keer op tournee in Nederland. Daarin hadden de Continental Singers ook Enschede opgenomen. De groep van 35 man (zangers en instrumentalisten) bracht o.l.v. Jef Moore op de THT een programma van eigentijdse composities, als soul, gospel, folk, funk. Alle Singers zijn afkomstig uit de USA, toegelaten na strenge selectie en muzikale training, terecht eens getypeerd als Pro Deo-werkend en professioneel optredend.

De instrumentale begeleiding van twee trompetten, twee trombones, fluit, piano, basgitaar, synthesizer en drums steunde volgzzaam het spontaan zingende koor. Men begon met „Praise His name and see it happen” in colonne de druk bezette Vrijhof zingende groetend. Een vijftiental evangelische liederen, veelal sterk ritmisch, werden nadrukkelijk voorgedragen, zodat het optreden verliep als een trein in een ononderbroken ritme, waarbij de hoge sopranen en tenoren en de lage alt en bassen in vierstemmigheid ontspannen en ontwap-

nend de lofzangen gestalte gaven.

Vrijwel elke zanger trad ook solistisch op in fragmenten, die beantwoord werden met emotionele refrains. Voor deze tournee was ook een musical ingestudeerd, waarvan de inhoud door de dirigent werd toegelicht, ad rem vertaald door Leen La Riviera. Instrumentaal werden eigentijdse effecten toegepast, terwijl vocaal de tekst sterk werd beklemtoond. Jozef, krachtig in het geloof, rijk in de liefde en vaststaand in de hoop

werd in een breed uitgesponnen klankbeeld geplaatst, waarbij de veelkleurige rok een boeiend accent was, stijlvol ook de préhistorische kledingkenmerken. Het lijvige programmablad had Engelse en Nederlandse tekst en voor iedereen te volgen dus „God houdt van mensen van het platteland” werd met country-music elementen uitgevoerd in een levendige presentatie. De aanraking door de hand van de Meester in „An old violon” was beeldend en indringend van voordracht.

Tien jaar geleden heb ik de Continental Singers in Lugano beluisterd. Het hoge niveau van de beginperiode is gebleven, geconsolideerd en uitgebouwd.

De organisatie was perfect geregeld, de musicus met de initialen R.L. had daar een groot aandeel in. In zijn totaliteit een bewonderenswaardig optreden, waarin het gezongen Evangelie centraal stond. De muzikale evangelisten vernieuwen zich steeds qua aanpak en stijl, de inhoud van hun songs en hymns brengt hun overtuiging dat God niet dood is en evenmin Zijn gelovigen.

Gotze Kaspersma

DOORBRAAK

Met het begin van het Christian Artists-gebeuren kwamen we in een soort stroomversnelling terecht. Het werd steeds bonter met zoveel uitingsvormen, invloeden, verschillende typen mensen, heel boeiend, maar....

Eind '82 kregen wij bezoek van onze accountants. Financieel was Christian Artists een zeer groot verlies. Continental Sound moest er zoveel geld instoppen om het draaiende te houden; zoveel, dat het Christian Artists-gebeuren ons financieel kapot maakte. Deze accountants, die heel erg achter ons werk staan, raadden ons aan met CA te stoppen. Ik vond dat eigenlijk ook wel en ook bestuurlijk lag het zo. Alleen was er 2 weken voor dit accountants-bezoek iets gebeurd. Leen had natuurlijk allang die slechte financiën gezien, en was daarvoor heel gericht gaan bidden "God, het staat er beroerd voor, maar moeten we stoppen of doorgaan. Wat vindt U ervan". Er kwam na een paar dagen gebed een hele grote zekerheid: 'doorgaan, al is het niet makkelijk'. De accountants begrepen dit wel niet, maar hadden er wel respect voor. Zelf heb ik mij er ook opnieuw achter geschaard. Dat congres ('83) is dan ook een keerpunt geweest. Nog zo'n aardige verandering: Leen kreeg 'in zijn hart' om Floyd McClung te vragen op het congres iedere dag een korte bijbelstudie te doen voor alle deelnemers. Onze kontakten met Youth With A Mission (waartoe Floyd behoort) waren tot op dat moment minimaal, hoewel Karen Lafferty (ook van YWAM) in ons International Council zit. Even ter verduidelijking: Het International Council is de bestuurstop van het Christian Artists congres, ieder land heeft hierin een vertegenwoordiger. Leen vroeg dus Floyd en die zei 'nee', hij zag dat niet als zijn taak. Toch liet het Leen niet los. Later schreef Leen opnieuw en het antwoord was, dat het ook Floyd niet met rust had gelaten en hij zou de hele week komen met zijn gezin. Dat derde congres werd heel bijzonder, een enorme doorbraak, waar ook Floyd's aanwezigheid aan bijdroeg. Nog een doorbraak uit dat jaar en die

was in mijzelf. Dat ging zo. De week voor ons Christian Artists Seminar is hetzelfde soort congres in Amerika: Estes Park. Leen was er al een paar keer geweest en vroeg mij mee te gaan. Ik zei natuurlijk nee; argumenten genoeg: te druk, wie zorgt er voor de kinderen, etc. Maar ik denk dat de Heer ervoor zorgde dat ik er over na ging denken, waarom ik altijd maar nee zei. Ik denk dat er in mij altijd veel angst was. Angst waarvoor? Ik besloot daarom nu wel te gaan. Het was enig om die tijd met Leen weg te zijn, hoewel die lange vliegreis naar Los Angeles niet prettig is. Onze oude Amerikaanse vriend Chuck wachtte ons op met bloemen, ik voelde me net een filmster. Daar gelijk nog een paar goede oude vrienden uit de begintijd van de Continentals bezocht: Ken en Nancy Waggoner. De volgende dag met Chuck, zijn vrouw Soozi en hun kinderen naar Disneyland en daarna in een grote camper van LA dwars door Amerika, Rocky Mountains, Las Vegas naar Estes Park, dat ten noorden van Denver ligt. Mee aan boord waren naast Chuck & familie, ook Jamie Owens, haar man Dan Collins en hun kinderen plus een chauffeur. Het was overweldigend, wat heb ik genoten van die trip. Hoe wijs is God, want tijdens die reis is er iets gaan veranderen in mijzelf. Het negatieve in mij begon te smelten. Daarna het Amerikaanse congres, de ontmoeting met Cam Floria daar en vele andere vrienden. Ook dat had een hele positieve invloed op mij. Ik heb genoten van die tijd. Toen terug naar Nederland, waar ons congres gelijk begon. Het was er dus erop of eronder. Er bleken heel wat mensen meer te komen dan het vorige jaar, dus financieel ging het wat beter. Artistiek was dat congres een nieuwe doorbraak, de sfeer was enorm; de bezoekers waren allen razend enthousiast. Maar ook geestelijk was er een extra dimensie, waar Floyd voor zorgde. Voor Rita Hulsman (onze huidige vice-presidente) en mijzelf was het ook de week, die door God gebruikt werd om ons naast Leen te plaatsen in een internationale bediening in de kunstenaarswereld. Door die geestelijke doorbraak in ons leven brak er een nieuwe frisse tijd aan.